

Září posele

2018-XIX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko!

Raději byste měli říkat: Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.

Jakub 4, 15

Milí bratři, milé sestry,

po době prázdnin a dovolených se opět vracíme do práce a do školy. A zahajujeme také pravidelný život v našem sboru. Mnoho je toho před námi. Samozřejmě nemůžeme pominout to, čemu říkáme latinsky „conditio Jacobea“ – jakubovská podmínka. A ta zní: dá-li Pán, bude-li Pán chtít....

Ano, je to tak. Jedině jestliže bude Pán chtít, jedině jestliže on nám dopřeje. To je podmínka jediná a rozhodující. Máme přece mnohé zkušenosti s tím, že si můžeme krásně mnoho věcí naplánovat, ale nemusí z toho nakonec být vůbec nic! Naše plány a představy se mohou naráz sesypat jako domečky z karet.

Mnoho toho máme naplánováno. Oslavu 100 let církve v polovině září, návštěvu člena synodní rady, faráře Pavla Pokorného, no a samozřejmě normální sborový provoz, biblické hodiny, náboženství, schůzky mládeže, Sešlost, opět budou účinkovat a nacvičovat hudebníci. Máme taky v plánu zvelebení dolních prostor. Bude-li Pán chtít ...

Jedna věc je ale tentokrát navíc a chtěl bych ji zmínit se zvláštní naléhavostí. Ne že by byla nejdůležitější ze všech. Ale je to

první pokus, do kterého se náš sbor pouští. Kurzy Alfa. Známou misijní aktivitu zahajujeme ve středu 26. září. Prozatím máme 14 přihlášených lidí, se kterými se chceme dělit o Kristovo evangelium po deset večerů až do začátku adventu. Ano, tady jistě taky platí ona jakubovská podmínka.

A zároveň máme naději, že nás k dílu hlásání evangelia Ježíš Kristus povolává a posílá. To když říká svým učedníkům: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“ / Matouš 28, 19 /

Jednou v létě jsme si zkusili vést Alfa večer nanečisto. Děkujeme všem, kteří přišli aby nám pomohli. Bylo to pro nás hodně důležité. Poslední přípravou poradu jsme měli v úterý 28. srpna a mluvili jsme o smyslu Kristovy smrti na kříži. Uvědomili jsme si tu hloubku Boží spásy, kterou jsme zdarma v Kristu přijali. Zároveň jsme pocítili i jistou vnitřní sevřenost. Můžeme se něčeho takového vůbec odvážit? Máme na to? Budou nám lidé rozumět? A současně jsme si připomněli, že v tom přece nejsme sami. Ne, ze svých lidských předpokladů na to opravdu nemáme a nestačíme! Ale máme naději a věříme, že jednat bude někdo jiný.

Že ta energie a to úsilí naprázdno nevyjde. A tak tedy – s chvěním, ale i s dobrým očekáváním vyhlížíme 26. září ...

Vás bratři a sestry v našem sboru ale prosíme o jediné – o vaše modlitby. Nezvládáme to bez Boží pomoci, ale ani bez vašich

přímluv! Není to přece akce několika lidí Alfa týmu, ale celého našeho olomouckého sboru. Moc prosíme, modlete se za nás. .

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři Posla!

během prázdnin nastala obrovská (očekávaná) změna v okolí našeho kostela: jako součást protipovodňových opatření na toku řeky Moravy byl zbořen most spojující ulici Komenského s Pasteurovou. Posílali jsme si fotky prázdného prostoru, těžké techniky, provizorní lávky, obnaženého kostela. Pravidelně sledujeme, jak práce pokračují.

Bydlíme nedaleko, do kostela to máme pět minut pěšky, ti rychlejší z naší rodiny minuty tři. Tedy měli jsme – dokud most stál. Zvykla jsem si na tu blízkost, na to, že s mírnou nadsázkou řečeno, když slyšíme zvony, ještě stihneme začátek bohoslužeb. A tak jsem vyrazila na schůzi staršovstva tradičně za pět minut půl sedmé. A hle: spousta bariér, nového oplocení, uzavřených cestiček... musím obcházet, kličkovat, hledat aktuálně zpřístupněnou cestu k lávce (zpočátku se měnila každý den) – prostě to za pět mi-

nut nestíhám. Kolik věcí děláme ze zvyku! Usnadňuje nám to život, vytváří pocit bezpečí, známého prostoru, domova. Umožňuje „chodit po paměti“ – doslova i přeneseně řečeno. I v mezilidských vztazích se čas od času stane, že se ať už plánovaně, či zcela nečekaně, změní cesta, „zboří most“. Že je ten druhý dál, než jsme čekali, rozumí nám méně, než jsme předpokládali, soucítí s námi méně, než potřebujeme, miluje nás méně, než jsme doufali. A my musíme hledat, jak se dostat na druhý břeh, jak najít správnou (novou) cestu, jak se neotočit a nevzdat to. Chce to víc času, novou snahu, nové přemýšlení, nové otázky, nové odpovědi. Ale bude nový most. Ještě ne příští týden, ještě to chce čas. Ale už se těšíme...

Jana Vrajová

2. 9. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Jan Lukáš</i>
6. 9. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
9. 9. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
10. 9. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
12. 9. středa	19.00	Sešlost u Pallů	
15. 9. sobota	17.00	večer s hosty - M. Prudký a Consonare	
16. 9. neděle	09.00	bohoslužby – 100 let ČCE	<i>Martin Prudký</i>
18. 9. úterý	17.30	setkání staršovstev sousedních sborů	
20. 9. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
	13.45	Seniorklub	
21. 9. pátek	18.00	mládež	
23. 9. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
25. 9. úterý	19.00	Sešlost	
26. 9. středa	18.00	kurz ALFA – 1. setkání	
28. 9. pátek	18.00	mládež	
30. 9. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Josef Hromádka</i>

- maminky s dětmi podle domluvy
- volejbal každou neděli v 18.00 hod.

Biblické hodiny budou zahájeny 9. října 2018.

28. - 30. 9.

Radujme se vždy společně – oslava 100 let výročí ČCE v Pardubicích.

Ve stejném termínu se tam bude konat i Sjezd (nejen) evangelické mládeže

Zpráva z červencové schůze staršovstva

Úvodní pobožnost měl br. farář Lukáš.

Z harmonogramu na budoucí období vyběráme z toho, co ještě neproběhlo ☺ :

- **16. 9.** Bohoslužby pod širým nebem v Rozáriu. Slavnostní bohoslužby k 100. výročí ČCE, kázat bude Martin Prudký, hrát bude Consonare a dalších asi 20 trubačů. V případě nepříznivého počasí budou bohoslužby v kostele. Aulu přírodovědecké fakulty nebude možné využít (probíhá rekonstrukce). Na konci srpna se na místo půjdou podívat Noemi Batlová, br. farář Jan Lukáš a Adéla Gabrielová (možné prostory pro děti)
- **18. 9.** Setkání staršovstev okrsku (Prostějov, Přerov, Hranice)
- **Od 27. 9.** Celocírkevní setkání u příležitosti oslav 100 let církve v Pardubicích včetně sjezdu mládeže
- **Biblická hodina v září nebude**, bude zahájena až v říjnu, bude probíhat nezávisle na Alfa kurzech.
- Náš bohoslovec Aleš Zapletal požádal staršovstvo o doporučení a posouzení žádosti o zařazení na seznam kandidátů církevní služby, který vede synodní rada. Chtěl by se stát jáhnem po dokončení bakalářské zkoušky a následujícím rokem praxe na sboru. Při službě by pak rád dokončil magisterská studia. **Staršovstvo souhlasí se zařazením Aleše Zapletala na seznam kandidátů církevní služby.**
- Staršovstvo v samostatném bodu jednání diskutovalo o roli církevního kantora ve sboru podle církevních řádů, o různých

hudebních skupinkách ve sboru, o roli varhaníka, o péči o varhany, o hudební složce bohoslužeb.

Úprava prostor v dolním sále:

- Výtvarnice Barbora Veselá navrhla řešení nové knihovny, skříně pro mládež, úložných prostor v mezisálí, polic na zpěvníky a koutku pro děti v malém sále. Rozkreslila své návrhy pro truhláře, který nový nábytek bude vyrábět.

Zahraničí:

- V dubnu 2019 se v Atlantě bude konat další konference věnovaná partnerství ČCE a PC USA. Staršovstvo by i vzhledem k blízkosti našeho partnerského sboru v Athens k Atlantě rádo vyslalo br. faráře s paní na tuto akci. Naši přátelé v Athens se také těší na případné setkání na této půdě.
- Sestra Iva Marková obdržela z Athens dar – obraz. Více o jeho příběhu v samostatném článku tohoto čísla Posla.
- Informace o hospodaření sboru jsou k dispozici u bratra pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi modlitbou bratra kurátora a společnou písní EZ 573 (Dej odvahu včas slyšet) v 21:43.

Dle zápisu Adély Gabrielové pro Posla vybrala Jana Vrajová

2. 9. Lydie Tylšarová	19. 9. Hermína Lupečková
5. 9. Zora Dudziková	20. 9. Ellen Páclová
6. 9. Anna Dušková	25. 9. Josef Hromádka
8. 9. Alena Tylečková	25. 9. Hannelore Kubelková
9. 9. Tomáš Bláha	25. 9. Tomáš Zubal
10. 9. Tereza Batlová	28. 9. Jitka Stiessová
14. 9. Jana Gabrielová	29. 9. Zdeňka Hejtmánková
14. 9. Jaroslava Krumpholzová	29. 9. Dagmar Janů
16. 9. Eva Čejková	29. 9. Vlasta Římská
18. 9. Naděžda Žatecká	30. 9. Drahuše Loutocká

Svatby

Oddáni byli:

21. 7. Denisa Kameníčková a Marek Zlámal
Karolína Řeháková a Roman Haluška

Úmrtí

- Rozloučili jsme se 22. 6. se sestrou Dagmar Arbeitovou (92 let)
a 11. 9. se sestrou Olgou Mikšovskou (89 let)

8. června kázal br. Aleš Zapletal, náš bohoslovec, který úspěšně ukončil první ročník dálkového studia teologie na ETF UK v Praze.

O víkendu 28.–29. 7. 2018 navštívila náš sbor mládež Poděbradského seniorátu. Byli to vodáci, kteří sjížděli řeku Moravu, přenocovali u nás v kostele a byli s námi i v neděli na bohoslužbách.

18. 8. 2018 u nás kázala sestra farářka Pavlína Lukášová z Hranic

Vzpomínka na sestru Arbeitovou

Čas ubíhá milovými kroky sotva začaly prázdniny, už jsou na konci. Zlehounka se přikrádá podzim, jak nám to připomíná měsíc září.

A také naše životy zrají k podzimu a některé již zanikly. Pán Života a Smrti pokynul a naše milá sestra a přítelkyně odešla tam, odkud není návratu.

Dovoďte mi, abych zavzpomínala na Dagmar Arbeitovou, která odešla do věčnosti v měsíci červnu. Cítím se dlužníkem, a tak touto vzpomínkou to doufám umažu.

V sobotu jsem odjížděla do Luhačovic a v pondělí mě uzastihla zpráva o jejím skonu. Než jsem to vydýchala, přišla další, že rozloučení je v pátek. Já se ale vrátila o něco později.

Když jsem před 27 lety přišla do Olomouce a do sboru ČCE, nyní už svého, za-

ujala mě elegantní žena příjemného hlasu, laskavé řeči a usměvavých očí. Našly jsme v sobě zalíbení a to přerostlo v přátelství.

Pán Bůh se rozhlížel po světě a uviděl dva smutné opuštěné lidi, i poslal Dagmar v roli anděla strážného a do přátelství dvou žen přibyl muž, její dávný přítel a kamarád, můj budoucí manžel Otto. Společně jsme prožívali radosti i starosti běžného života, cestovali na seniorské rekreace, kde se jí velmi líbilo. Byli jsme vždy připraveni s pomocí a taktéž reagovali i ostatní členové sboru, hlavně mládež, když se stěhovala. Slova děkují a slzy dojetí byly jim odměnou. Nikdy si nestěžovala, i když její rodinné zázemí dost často pokulhávalo.

Věřila svému Pánu a už jako dvouletá zazpívala v kostele při vánoční bohoslužbě v náručí br. faráře Prudkého „Slyš, jaká to

libá píseň rozléhá se po nebi“. CELOU!!! Snad už tenkrát zněl naplno její krásný alt. Moc ráda si tyto chvíle připomínala.

Čas se naklonil a přišla zpráva, že Dáda je ve Chválkovicích. Byla už poznamenaná věkem, ale moje návštěva jí vyloudila úsměv na tváři, pozvedla hlavu a řekla: pěkně voníš! Měli jsme ji moc rádi, celá naše

rodina. Občas vyšlapala pět pater a pak jsme si užívali pozhnané pěkné chvíle.

Já děkuji Nejvyššímu, že jsem ji mohla poznat a díky ní i svého milovaného manžela. Tak, jak se přátelili celý život, společně odešli. Dagmar měla malé zpoždění.

Bože, dej, ať jsou spolu ve Tvé náruči.

Marta Palatý

Vzpomínka na sestru dr. Olgu Mikšovskou

Sestru dr. Olgu Mikšovskou jsem poznal až na její svatbě v našem evangelickém kostele. Byl jsem tehdy požádán bratrem Ing. Bohumilem Mikšovským o službu varhanickou při svatebním obřadu. Bratra Mikšovského jsme znali jako člověka s bohatou, ale ne záviděnlivou minulostí. Jako majitel známé olomoucké firmy MIKŠOVSKÝ, znalý několika jazyků a úspěšný komerční in-

FOTO z roku 2002 – zájezd do Görlitz

ženýr – důstojný nástupce ve vedení firmy – skončil po vítězném únoru jako manipulační dělník při výrobě panelů v olomoucké PREFĚ. Jeho snoubenka dr. Olga roz. Pleichingerová pocházela z rodiny známé stavební firmy – tu také únor zlikvidoval. Jako památka na tuto firmu zůstala secesní vila v blízkosti mého bydliště, ve které sestra Mikšovská za svobodna bydlela. Ten svatební pár se rozhodl pro společný život už v dost vysokém věku. Přiznám se, že

od chvíle, kdy jsem je oba na společné cestě poznal, působili na mně jako nerozlučitelná dvojice dvou noblesních individualit. Bohužel, jejich společná cesta netrvala dlouho, krátce po „sametovce“ br. Mikšovský zemřel. Přesto však i za tuto poměrně krátkou dobu dokázal sestru dr. Mikšovskou seznámit s prostředím našeho sboru, ve kterém našla své místo. Vůbec je zřejmé, že sestra dr. Mikšovská byla oddaným posluchačem svého muže, jestliže jako křesťanka vyrůs-

tající v katolickém prostředí neodmítla přijmout i prostředí našeho sboru. Navíc sestra dr. Mikšovská jako jediný žijící příslušník rodiny Mikšovských po smrti svého manžela posloužila historikům svými znalostmi k sepsání dějin této firmy, ač do rodiny přistoupila až po dlouhé řadě let po ukončení její existence.

Málokdo si uvědomuje, s jakými problémy se sestra dr. Mikšovská musela vyrovnat po odchodu jejího manžela na věčnost. Odešel v době rozpracovaného řízení o majetkovém vyrovnání se státem. Dokonce už za jeho života se našli aktivisté, snažící se na majetku parazitovat. Tím víc jejich aktivita vzrostla, když zůstala sestra dr. Mikšovská na vše sama. Je třeba zdůraznit, že i v tomto sestra dr. Mikšovská pokračovala

v tradici rodiny Mikšovských a věnovala sboru poměrně velkou částku na sociální činnost. Tak vznikl fond rodiny Mikšovských.

Pryč jsou už doby, kdy jsme sestru pravidelně viděli na nedělních bohoslužbách a na schůzkách SENIORKLUBU. Pokora, tichost a moudrost z ní stále vyzařovala. V poslední době se už sestra dr. Mikšovská neobešla bez účinné pomoci své sestry paní Helyny Dvořákové bydlící v Praze. Na sestru dr. Mikšovskou jsme nezapomněli a se zájmem jsme sledovali její pražský pobyt až do chvíle, kdy nás předešla „cestou všelikého těla“.

Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorné oslaví spásou. (Ž 149,4)

Jan Bartušek

Ivě Markové

Máme radost, že naší místokurátorce, sestře PhDr. Ivaně Markové, bylo dopřáno oslavit osmdesáté narozeniny. Ivě, jak jsme zvyklí jí říkat, vděčí náš sbor za mnohé. Ve staršovstvu s funkcí místokurátorky dlouhodobě aktivně vykonává i práci „ministrně zahraničí“. Všichni vnímáme schopnosti její komunikace, ať už jde o Ludvigshafen, Telford a zejména Athens se vzájemnými návštěvami a Englishcampy.

Vedle jazykové erudice naší sestry Ivy oceňujeme její klidnou povahu se schopností říci pravé slovo v pravý čas, její věrnost a oddanost sborovému společenství a církvi a sílu její víry, se kterou překonává mnohé těžkosti života.

Umí oslovit i mládež, jak jsme to opakovaně mohli slyšet ve slovech ke konfirmandům v jejich slavnostní den. Významně projevuje také biblické a historické znalosti se schopnostmi jejich interpretace do situací a událostí, se kterými se jako sbor i jednotlivci setkáváme.

Jsme vděční také za její rodinu, která, ač již zčásti rozptýlena, patří k základům našeho sborového společenství.

Máme prostě sestru Ivu Markovou rádi a myslíme na ni s dobrou nadějí víry a přáními Boží přítomnosti a pomoci pro budoucí dny s přáním, ať ještě dlouho můžeme to důvěrné společenství našeho sboru navzájem sdílet.

jm

Cesta do Athens

„...Dear sisters and brothers..., thousands of miles divide us, dělí nás tisíce mil, ale zůstáváme pevně spojeni naším přátelstvím a vírou.“

Těmito slovy končila Sára pozdravy našeho bratra faráře, Ivanky Markové, našeho sboru, pozdravy naše v kostele v Athens, kde jsme měli po roce opět možnost vidět známé i méně známé tváře.

Rozhodnutí navštívit partnerský sbor v Athens i další místa ve spojených státech se nerodilo lehce. Ale léta přibývají (alespoň mně určitě) a touha navštívit dosud nepoznané sílila. Na konci července jsme se tedy vydali přes oceán do Athens, města v Georgii, kde se nachází náš partnerský sbor. Po první noci strávené v Atlantě nás ráno na hotelu vyzvedla Joan Prittie, která u nás před třemi roky bydlela. Přivítání, pozdravy a hned cesta do centra Jimmyho Cartera, prezidenta v letech 1975–1979, který pochází z Georgie a stále v malém městečku Plains na jihu Georgie učí nedělní školu v místním baptistickém sboru. Cesta do Athens po pětiproudé dálnici (i tam se opravují určité úseky) proběhla hladce, ubytování u Joan na jednom z předměstí (vzájemně jsou propojena dálničním čtyřpruhem). A už to začíná, konverzace, návštěvy, rozhovory, návštěva downtownu (místa, kde jsou úřady, banky, univerzitní kampus, restaurace). První větší překvapení,

chodníky jsou pouze v downtownu, z jednoho předměstí na druhé se pěšky nedostanete, místní doprava téměř neexistuje, musíte použít auto.

V neděli návštěva bohoslužeb, které byly vedeny (jako každé poslední bohoslužby v měsíci v Athens) dětmi. Po kázání následoval náš pozdrav sesterskému sboru. Po bohoslužbách pozdravy se starými známými, s Lindou, Jimmem, Terryem a pochopitelně s pastorem sboru Markem Harperem. Nejvíce pozdravů směřovalo k Ivance Markové (Ivanko, předávám ti všechny pozdravy i touto cestou). A padly pochopitelně i dotazy, proč nejezdíme z Olomouce častěji? Nebylo v našich silách uspořádat v Athens „Czech camp“, alespoň jsme připravili krátkou prezentaci nazvanou „Milestones in history of former Czechoslovakia“, kde jsme se snažili postihnout všechny důležité momenty v historii Československa i v historii naší církve. Prezentace byla zakončena předáním knihy esejů Václava Havla Markovi, potažmo celému sboru. Dle dotazů, které padly po pre-

zentaci, soudíme, že byla úspěšná a alespoň částečně jsme mohli „americkým bratrům a sestřím“ přiblížit život v tehdejší Československu.

Bohužel není možné v tomto článku přiblížit všechny bratry a sestry, se kterými jsme se setkali a popsat všechna témata o kterých jsme hovořili. Bude to, doufám, možné formou prezentace, kterou bychom rádi se Sárrou během podzimu připravili a některou neděli v kostele představili. Článek zakončím obvyklým klišé, že čas strávený v Athens uběhl velmi rychle a nezbylo než po 8 dnech strávených s přáteli (i když to bylo někdy poněkud vyčerpávající) nasednout v Atlantě do letadla a vydat se směr New York, kde jsme strávili další čtyři dny, to už je ale úplně jiná kapitola.

*Olomouc, srpen 2018,
Roman a Sára Gabrielovi*

P. S.: na dotaz, zda protipovodňové úpravy kolem kostela neohrozí příští english camp, jsme odpověděli: NE.

Pozdrav Marka Harpera

Draží přátelé,

Srpen 2018

je nám velkým potěšením, že Roman a Sára Gabrielovi navštívili náš sbor v Athens. Zatímco během roku jsme ve spojení hlavně formou pohlednic nebo mailů, opravdovým darem je pro nás spojení s partnerskou církví v Olomouci skrze návštěvu, při které dochází k osobním rozhovorům, vzpomínkám a sdílením společného prostoru.

Stále se modlíme za vás všechny, zvláště pak za ty, kteří jsou nebo byli nemocní a statečně a trpělivě snášejí léčbu. Doufáme, že náročný projekt, stavba protipovodňových opatření, příliš nenarušuje vaši každodenní činnost.

I my zde čelíme nelehkým časům, politická situace rozděluje lidi v naší zemi, ale jsme vděční za to, že naše pravá naděje je v lásce Ježíše Krista a v Boží slávě. Naše vztahy s vámi jsou každodenní připomínkou radosti, kterou sdílíme skrze Tělo Kristovo.

Milost a pokoj

Mark Harper

Dárek z Athens

Milé sestry, milí bratři,

jak víte, dostali jsme dárek z našeho partnerského sboru v Athens. Jeho autorkou je členka tamního sboru Ansley Elisabeth Tweedel. K obrazu bylo přiloženo její vysvětlení, jak pojala myšlenku obraz právě s tímto námětem nám poslat.

Píše:

Tento obraz jsem namalovala jako součást „Zlaté medaile“ pro dívčí skautský oddíl. Součástí mého projektu byla oprava transparentů v našem sboru Covenant Presbyterian Church, Athens, GA.

Zlatou medaili může získat jen takový projekt, který má globální význam. Po tom, co jsem mluvila se členy našeho sboru, kteří už v Olomouci byli, rozhodla jsem se, že namaluji symboly Večeře Páně, protože mi bylo řečeno, že pro vás mají historický význam. Ráda si představuji, že ty dvě ruce jsou symbolem našich dvou sborů, které se spojují v lásce a službě Kristu. Holubice je symbol, který je v erbu a na korouhvích našeho sboru.

Doufám, že se váš sbor bude stejně radovat při pohledu na tento obraz, jako jsem se radovala i já, když jsem obraz malovala.

Milost a pokoj,

Ansley Elisabeth Tweedel

Pteňák

V týdnu od 5. 8. do 12. 8. 2018 se letos konala sborová rodinná rekreace v Ptenském dvorku. Devatenáctý ročník! Duchovní program připravil bratr farář Jan Lukáš, zaměřovali jsme se na významné osobnosti českého uplynulého století (Milada Horáková, Jan Palach, Viktor Fischl...) a promýšlení jejich odkazu v doteku s naší vírou. Ostatní práce (vaření, vyrábění, hry pro děti, každodenní ježdění na nákup atd.) si rozebrali dle svých obdarování a ochoty se aktivně zapojit do společného týdne další účastníci tábora (Ondra Holubec s Gabčou Červenkovou, rodina Schnaubeltova, Pa-

vel Krieg, Saša Jeništa a mnozí další). Měli jsme i neplánovanou odpolední podívanou: příjezd hasičů kvůli likvidaci sršního hnízda ve střeše chatky. Vše dobře dopadlo, nikdo nebyl pobodán, hasiči dětem zamávali a zahoukali – co víc si přát ☺. I na výlet jsme opět vyrazili: tentokrát na prohlídku kostela ve Vanovicích.

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoli způsobem podíleli na zdárném a radostném průběhu celého týdne. I všem, kteří za námi přijeli třeba jen na pár hodin poklábisit na ptenskou louku.

ju

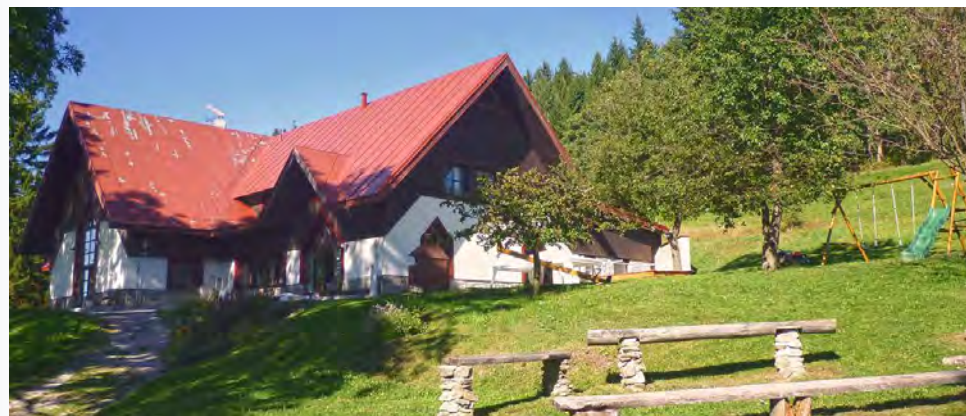
Střípky z prázdninového života

Letošní tábor na Pasekách uvítal 23 mladých účastníků. Poznáte, kdo byl s námi?

Celý týden nás provázel příběh o Davi-
dovi. Vypořádat jsme se museli i s pří-
chodem obra Goliáše. Na závěr byl
„slavnostně“ oloupen. Veselme se...O hry se nám starali zdatní sportovci Maty
a Rád'a. Tábor jsme prožili radostně. Děkujeme
všem, kdo na nás myslel ve svých modlitbách.

Herlíkovické výpravy a rozpravy

Na počátku byl nápad více využít nabídku herlíkovického střediska v jeho úplnosti. Nejen zázemí bydlení a stravování, nejen prostředí Krkonoš, ale i nabídku blízkého kostela. Tak se zrodil plán spojit kostel s dalším programem. Vznikla tak mírně neoficiální akce, zveřejněná přes Facebook, jednou inzercí v ČB a plakátky na různých místech. V týdnu od 9. do 15. června t.r. se tak v Horském domově setkala 16 zájemců. Byla pro ně připravena ranní zamyšlení v kostele a výpravy s nordic-walkingovými hůlkami. Zatímco vcházení do kostela nepotřebovalo žádnou přípravu, výpravám předcházela zevrubná instruktáž, týkající se správného užívání hůlek, stylu chůze a seznámení se všemi výhodami. Takové výpravy, kromě délky a počasí, neměly mít nevýhody žádné.

Příjezd byl v sobotu. K jako prvním dni pobytu patřilo rutinní seznamování a ořukávání, následované rovněž prvním seznámením s hůlkami a chůzí. Skupina to byla rozmanitá, asi jedna třetina byli mladší účastníci, část byla střední generace a pak také skupinka věkem již zkušených. Neděle

si žádala zvláštní péči, byla proto věnována prohlídce prostředí střediska, téměř polovina účastníků tam byla poprvé. Následovaly předpolední bohoslužby, neb takový čas bohoslužeb je v tamním kostele zvykem. Po obědě přišel čas přípravy na první výšlap. A tak to šlo den za dnem. S tím rozdílem, že kostelové rozpravy se konaly hned po snídani, aby na výpravy bylo dost času.

Témata rozprav byla velice obecná, týkala se lidského života postupovaného vírou v Krista (život v těle a život z Ducha; ohrožení, pokušení, člověk v krizi, obsah života apod.). Konkretizaci výkladů dotvářely videomateriály, kterých se k ilustraci nabízí ne-
přeberně. Hodně bylo zpěvu, také díky tomu, že mezi účastníky byli udatní hudebníci s širokými dovednostmi, proto jejich doprovod ke zpěvu nejen vybízěl, ale rovnou provokoval. Večery bývaly volnější, s obvyklým a výrazným podílem zpěvu, s časem na zvěst ochranovských Hesel, s četbou na dobrou noc (J. Š. Baar – Počtář) a jedním filmovým představením. Pochopitelně také bylo dost času na roztodivné rozhovory a veselí.

Výpravy byly hutné, celkem jsme nachodili asi 60 km. Trasy byly vybírány pečlivě a uvážlivě, také s ohledem na momentální stav účastníků. Většinu programu jsme absolvovali všichni spolu. Mimořádnou zkušeností byly výpravy s nevidomou účastnicí, která díky svému průvodci obdivuhodně zvládala i hodně náročné terény, např. Labský důl nebo údolí Čertovy strouhy. Ohlas na pobyt byl výrazně přejný, s žádostí, aby se z něho stala tradice a příští rok se konal opět. Bylo to mj. proto, že se účastníci uměli spolu domlouvat o programu, takže dokázali otevřeně odmítnout túru na Sněžku v délce cca 30 km a zároveň přiznat potřebu regenerace sil. Tomu vyšla vstříc návštěva firmy Rautis v Poniklé, vyrábějící vánoční ozdoby, nebo zajímavý výklad o kávě spojený s ochutnáváním různých druhů.

Těžko by se taková akce podařila, kdyby Horský domov neposkytoval náramné zá-

zemí a prostředí díky obětavé péči správců, Bena a Olgy Klineckých. Počasí bylo příjemné, slunečno i chladno, vše střídavě. Nabídlo to dobré podmínky pro chůzi, aby byla zkušena jak za slunce, tak i za deště, čímž se zážitek s hůlkami dokonale zkompletoval.

Na pobyt byli účastníci lákáni poznámkou, že je jednoduché naučit se s hůlkami chodit a těžké že je skončit. Možná, že někteří tam přijížděli s otázkami a nejistotou, končit nejen s výpravami se však chtělo má-

lokumu. Pokud by již nedošlo k opakování, může být tato zkušenost pobídkou vytvářet takovou nabídku nejen pro členy svých sborových bublin, ale doširoka s pozváním kohokoliv. Protože Horský domov takový chce být – domovem pro známé i nové, pro všechny!

**Za organizátory
Miriam Batlová,
Joel Ruml**

Nejsme neviditelní v našem městě

V neděli 12. srpna jsme v průběhu bohoslužeb byli rušeni hlukem stavebních prací v řečišti Moravy, kde probíhaly práce v rámci protipovodňových opatření. Než jsem se rozhodl, zda se s tím dá něco udělat, obdržel jsem kopii e-mailu paní Tkadlečkové, která bydlí v domech na protějším břehu a jedná za skupinu vlastníků domů na Nábřeží pro zabezpečení minimalizace škod a vlivů protipovodňových úprav. S touto skupinou pravidelně spolupracujeme. Paní Zdenka Tkadlečková napsala investičnímu útvaru povodí Moravy:

„Obracím se na Vás se žádostí, aby stavební práce neprobíhaly v neděli. Dne 12. 8. jste začali pracovat v 9.00, právě když začala bohoslužba v evangelickém kostele, kterou silný hluk stavební techniky narušoval. Mnohem lépe by bylo prodloužit práce

o hodinu v pracovním týdnu a v neděli nechat občany vydechnout.“

Odpověděl Ing. Jurkovský: „Dle sdělení zhotovitele došlo minulou neděli k výjimečné situaci. Vzhledem ke končící srážce hladiny v korytě Moravy (v pondělí 13. 8. v ranních hodinách) byla prováděna demolice opěr mostu Komenského do soboty. V neděli pak byla prováděna manipulace s mechanizací, při níž zřejmě vznikl zmiňovaný hluk. V dohledné době nejsou plánovány hlučné práce v neděli. Děkujeme za pochopení.“

Byla to milá zpráva a paní Tkadlečkové patří náš dík. V neděli 19. srpna už stavební práce neprobíhaly a při bohoslužbách byl klid. Je příjemné vědět, že si nás lidé okolo všimají a neváhají se nás zastat..

jm

SRDEČNĚ ZVEME ...

ALFA KURZY STAVÍ MOSTY

kostel u zbouraného mostu

O CO JDE?
O možnost prozkoumat základy křesťanské víry, zeptat se na cokoliv a vyjádřit svůj názor ...

PRO KOHO?
Pro každého bez rozdílu věku, vzdělání, náboženského přesvědčení

KDY A KDE?
Každou středu od 19.00 (26. 9. – 28. 11. 2018) v evangelickém kostele, Blahoslavova 1, Olomouc

JAK TO PROBÍHÁ?
večere připravená organizátory
- přednáška
- přestávka na kávu
- diskuze ve skupinkách

ÚČAST JE BEZPLATNÁ A NEZÁVAZNÁ
Informace a přihlášky: e-mail: olomouc@evangnet.cz, tel.: 585 223 223, www.olomouc.evangnet.cz
Projekt je financován s podporou Grantového systému ČCE pro rozvojové projekty.

Co jsme také zaslechli před našim kostelem:

Manželka: *Tak konečně už vím, která firma tady ten most staví - ALFA!*
Manžel: *No jo, ale to bude jen nějaká malá firma, já jsem o ní nikdy neslyšel.*

Jubilejní přání a povzbuzení ČCE

V září v Pardubicích a v prosinci v Praze si připomene Českobratrská církev evangelická událost před sto lety, kdy spojením dvou reformačních větví, kalvínské a luterské, vykročila na cestu své služby a svědectví v naší zemi v nově vzniklé Československé republice.

Účastníci této historické události, zástupci sborů obou vyznání, věděli dobře o pokorné a služebné podstatě Kristovy církve. Má v dějinách přinášet radost evangelia i hloubku božihotajemství. Totéž ji čeká po sto letech i dnes.

Tehdy zanedlouho vznikla Evangelická bohoslovecká fakulta pro vzdělávání kazatelů, kteří v ní měli sloužit. A počty studentů rostly. Učitelský sbor se postupně doplňoval. I po stu let je tu Evangelická bohoslovecká fakulta v rámci prestižní Karlovy Univerzity v Praze s dobře vybaveným učitelským sborem. Jen zájem o studium si mladá generace dnes promýšlí, i poněkud zanedbává.

Apoštol Pavel, misionář, kazatel, pastor, katecheta, zpovědník, byl vzdělaný člověk. Obsáhl moudrost Židů a Řeků, vzdělanost kolébky našeho dnešního myšlení a života. Avšak k čemu by mu byly všechny znalosti, kdyby zůstal jen vtipným náboženským glosátorem své doby. Kdyby nebyl schopen vyznání, že se za Kristovo evangelium nestydí, že ví, komu uvěřil.

Církev i dnes potřebuje vzdělané kazatele, a díky za to, že i vzdělané kazatelky. To se také ve století ČCE podařilo. Pravda s tím cílem, aby všichni byli pastýři, katechety, svědky, zpovědníky. Slovem „Kristovými služebníky“ a „správci božích tajemství“. Je to zřetelný odkaz apoštola Pavla: „Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce božích tajemství. Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.“ (1 Kor. 4,1-2)

Ani náhodou nejsou jedinými majiteli, distributory, manipulátory, jak se to v dějinách také objevilo a stále objevuje. Pro celé křesťanstvo platí trvale, co připomenula reformační tradice církve od počátku. Kristovo slovo má být věrně zvěstováno

a svátosti řádně vysluhováno. Kazatel či kazatelka ať nehledá opěrný bod v množství titulů, ani v intenzitě duchovních prožitků, ani v množství sympatizantů, ani ve vzdušné vlně filosofických a politických proudů. Duchovní zdraví křesťanské církve v každé době souvisí s tím, zda v ní slouží, káží, pastorem, vyučují, naslouchají pokorní Kristovi služebníci a odpovědní správcové božích tajemství. Všechno ostatní: vzdělání, rozhled, charisma, postavení jsou jen vítanými pomocníky tohoto náročného a krásného povolání a poslání.

Při letošním neokázalém jubileu budme vděční za minulé i současné kazatele a kazatelky v našich sborech. Přitom však nezapomínejme, že ke svědectví evangelia jsme stále voláni všichni.

Setkání, jednání a rozhodnutí zástupců luterských a kalvínských sborů před sto lety v Praze dobře vědělo, že nově spojená církev se jménem Českobratrská církev evangelická, není jen nový sociologický útvar v nově vzniklém státě. Má být především společenstvím a místem boží chvály s výmluvnou a oslovující tichostí služby svému okolí, má být církví. Připomíná to Žalm 65: „Ztišením se sluší tebe chválit, Bože. Blaze tomu, koho vyvoluješ a přijímáš, aby směl pobývat ve tvých nádvořích. Tam se bude-me sytit dary tvého svatého chrámu.“ Tento atribut sluší církvi v každé době.

Jakou podobu služby a svědectví přijala „staronová“ ČCE? A záleží vůbec na vedení a struktuře církve, bohoslužebné agendě, místu, chrámu, modlitebně? Zajistě, i toho se ČCE odpovědně odvážila. Bezpochyby s vědomím toho, co pověděl Ježíš v rozhovoru se samaritánskou ženou, že přichází doba a bohoslužba, i každá další služba církve se bude moci konat kdekoli, bude-li prostoupena pokorou v duchu a v pravdě. Rozmanitost formální i místní tu máme dodnes. Takřka v bezpočtu denominací. Žít i po sto letech v církvi z této Ježíšovy iniciativy naplněné láskou a odpuštěním je vzácným a trvalým dědictvím. To je žalmistou zmíněné „sycení“ vyhládlých lidských bytostí v našem materiálně bohatém a plynva-

jícím světě, protože duchovně zchudlém. To potřebujeme v církvi na cestu dál.

Při setkání se skupinou mladých členů naší církve zazněla otázka: jakou vizi a program byste přál ČCE? Století ČCE zahrnuje nejméně čtyři generace těch, kteří do ní patřili a patří. Všechny tyto generace prožívaly dění a proměny společnosti i s tím, jak kladně i záporně pronikaly do jejich životů. Jizvy toho všeho si neseme na sobě dodnes. Přesto věřím, a z toho se raduji, že nakonec neměly sílu vyvrátit evangelium z jeho životadárných kořenů, které tu s námi zůstává. Je to sám milostivý Bůh, který ve své moci a svobodě, lásce i soudu je v církvi stále při díle. Ujímá se i dnes „náboženského“ i „nenáboženského“ člověka. Nenutí, jen zve, oslovuje, čeká, přijímá. To je ona zásadní „jinakost“ boží proti všem silám, systémům, programům filosofickým, politickým a kdo ví jakým ještě, které vytváříme my lidé v dějinách. V prostředí silového Božího pole bychom chtěli žít i dnes.

Dnes se často připomíná program tzv. „celoživotního vzdělávání“. Pro křesťana má, tak si to připomínám, podobu obsažné Kristovy výzvy, přání a povzbuzení. „Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce; a naleznete odpočinek svým duším.“ (Mat. 11,29) Takového programu pro budoucnost bych se přidržel. Obsahuje výmluvnou tichost s odvahou pokory ve službě Kristova evangelia. Dnes, zítra, v každé době.

Josef Hromádka

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

100 LET
VÝROČÍ
CÍRKEV

RADUJME SE VŽDY SPOLEČNĚ

OSLAVY 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOBATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ

PARDUBICE 27.–30. 9. 2018

ČTVRTEK 27. 9.

IDEON VEČER

- Na počátku (V. Hurt, E. Sormová), (pěstounství, migrace, budování sboru) PATNÁCTIMINUTOVY

PÁTEK 28. 9.

IDEON DOPoledNE

- Kostel jako odliček bohoslužby (Ateliér Stěpán) PREDNASKA
- Církev a její kulturní role (M. C. Putna, D. Raus, A. Pintířová) PANELOVÁ DISKUSE

IDEON DOPoledNE

- Aktivní občanství (T. Vojtěšek, A. Tkadlecěk, Š. Ježek) PATNÁCTIMINUTOVY
- Evropská unie a migrace – Jak se EU dívá na problematiku integrace (R. Netuka) DISKUSE
- Lásky vydrží, ať se děje cokoli (třeba i sexuální revoluce) (J. Halama) PREDNASKA
- Tygrron KONCERT

KOSTEL ČESKOBATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Romové, chudoba a jinakost (L. Fuková) PREDNASKA

KOSTEL ČESKOBATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Znovuzrození obrazů – biblická imaginace jako zdroj nového v evangelické bohoslužbě (T. Landová) PREDNASKA
- Zažijte virtuální realitu (nové technologie) (L. Saidl) INTERAKTIVNÍ PREDNASKA

SOBOTA 29. 9.

PERNŠTYNSKÉ NÁMĚSTÍ DOPoledNE

- Generální zkouška pěveckého sboru
- Consonance KONCERT
- Slavnostní bohoslužby – vede Daniel Ženatý, hudební doprovod: Ladislav Moravetz a pěvecký sbor ECHO, Zlín

PERNŠTYNSKÉ NÁMĚSTÍ DOPoledNE

- Let's Go! KONCERT
- Letem světem – 100 let Českobratrské církve evangelické – krátký průřez historií
- IMPRO – improvizace na téma víra, svědomí, odvaha DIVADLO
- Co děláme I – krátké povídky na téma děti, Diakonie, Jeronýmova jednota
- BomBardák KONCERT NEJEN PRO DĚTI
- Co děláme II – krátké povídky na téma církev a služba veřejnosti
- Noční optika KONCERT
- Co děláme III – krátké povídky na téma církev a hudba, grantový systém, misie
- Svatopluk KONCERT

IDEON DOPoledNE

- Jeronýmova jednota (V. Hurt, J. Křivohlavý, J. Stehno) PANELOVÁ DISKUSE
- Každý sbor je jiný PATNÁCTIMINUTOVY
- Budoucnost (J. Šíkl, J. Soběslavský, A. Jacobea, M. Hilšer, H. Lipková, A. Miller) PANELOVÁ DISKUSE (GLUMČENO DO ANGLIČTINY)
- „Přijdi, když mě posíláš“ aneb Biblická inspirace pro krásavci v rozpuku 100 jar (J. Keřkovský, J. Ženatý) PREDNASKA
- 100 let ČCE (P. Moréc) PREDNASKA (ANGLIČTIN)

KOSTEL ČESKOBATRSKÉ CÍRKEV EVANGELICKÉ DOPoledNE

- Pěvecký soubor ECHO
- Oratorium Kázání na hoře (M. Slechta)
- Žena v církvi (K. Kočandrle Bauer) SEMINAR

KRAJSKÁ KNIHOVNA DOPoledNE

- Menšiny – etnické, náboženské, sexuální (B. Eknaifith, D. Cincibusová, J. Koldovský, O. Kováč, V. Sárka, Z. Schreiberová) PANELOVÁ DISKUSE

BUBENÍKOVY SADY DOPoledNE

- Barokní hudba
- Veselá logopedie PASMO PISNÍČEK A SCENEK
- Muzikálové a filmové melodie
- Romská kapela, dětský taneční soubor Romano Dživipen

DÁLE SE MŮŽETE TĚŠIT

NA MODLITBY TAIZÉ,
FESTIVALOVÉ KINO,
VÝSTAVY, DĚTSKÝ
PROGRAM, WORKSHOPY,
BOJOVKY, PREZENTACE
DIAKONIE A ŠKOL EA,
NABÍDKU PRODUKCE
MALÝCH NAKLADATELSTVÍ
A MNOHO DALŠÍHO

WWW.100LETCE.CZ
VSTUP VOLNÝ

Srdečně zveme na přednášku s názvem
**Jak Hospodin vede svůj lid dějinami –
inspirace a provokace starozákonních textů**

prof. ThDr. Martin Prudký,
ETF UK Praha

**V evangelickém kostele v Husově ulici v sobotu 15.
září 2018 v 18.00 hodin**

**V 17.00 hodin vystoupí dechový soubor
Consonare sboru v Sulzbach-Rosenberg (Německo)**

100 LET
VÝROČÍ
CÍRKVE

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
Vás zve
na

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

při příležitosti 100. výročí vzniku
Českobratrské církve evangelické

V rozáriu botanické zahrady v Olomouci, tř. 17. listopadu.
V případě deště se bohoslužby budou konat v aule Přírodovědecké
fakulty v Olomouci, tř. 17. listopadu.

V neděli 16. září 2018 v 9.00 hodin

Kázat bude farář Jan Lukáš / Martin Prudký, doprovázet bude
česko-německá skupina sdružení Consonare.

Srdečně zveme nejen členy ČCE, ale i všechny přátele sboru
a širokou veřejnost.

www.e-cirkev.cz

Motto: 1. Korinským, kap. 13 verš 13

CESTA

*Jdu krajinou a zpívám
veselou a radostnou písničku
po cestě verše sbírám
a vážu si je v kytičku
V ní skryta je láska a naděje
báseň však napsat - těžké je...*

*Té písni květy sluší
neb dotýkají se Všemohra
potěší každou duši
jak dokáže jen víra
Ta dává všemu smysl
neboť oblažuje mysl*

*Jeden květ tělo laská
přijemnou, něžnou vůni
ten květ se jmenuje láska
která nad jinými trůní
tíše se v srdci pak uhostí
nesena jen Boží milostí.*

*Jdu dál a verše trousím
svě srdce dávám v sázku
Boha já přitom prosím
ať daruje mi i lásku
kde víra je a naděje
lásku všem rozdávat - lehké je.*

Pavel Janošík

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 8. 2018

Vyšlo: 2. 9. 2018

Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2018

<http://www.olomouc.evangnet.cz>